Scris de Crina Voinaghi
Joi, 21 Iunie 2018 13:11 -

,,Merg să cumpăr făină de porumb. Cu valul, la Profi. Mai casc ochii la produse, mai pun în coș o ciocolată, e atractiv, e perceput ca relaxare deși este dubios. La teatru e relaxare. În fine. Când să intru văd o tanti de la țară cu năframă și toate cele așezată pe bordură, la umbră, undeva la marginea magazinului. Trec pe lângă ea și mă uit cu coada ochiului. Vinde lapte și smântână. Toți trec pe lângă ea, intra în Profi să-și ia lapte că e mai șmecher să dai 5 lei pe un litru de Zuzu sau ceva de genu decât pe 2 litri de lapte bio, proaspăt. Trec și eu. Intru și nu mă pot gândi la altceva. Nu mă gândesc decât că civilizația ne dezumanizează, ne face să dorim lucruri artificiale, nesănătoase, ambalate frumos. Mă gândesc pe urmă că poate e o babă rea și șmecheră, cu banii înfășurați în batistă și care nu cumpără înghețată nepoților. Dar nu merge. Ies din magazin cu punga de făină și mă duc direct la ea. O întreb de ouă. Îmi spune blajin că a avut dar le-a dat. Cumpăr atunci o sticlă de lapte și plec cu acea combinație ciudată în mâini. Nu am nevoie de lapte, normal...,,